

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 marca 1959 r.

w sprawie trybu postępowania przy scalaniu zaległości z tytułu podatku gruntowego, składki na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń i równoważnika pieniężnego w zamian nie wykonanych dostaw obowiązkowych oraz w sprawie sposobu likwidacji tych zaległości.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 1958 r. o szczególnym trybie ściągania zaległości z tytułu niektórych zobowiązań właścicieli nieruchomości wobec Państwa (Dz. U. Nr 77, poz. 398) zarządza się, co następuje:

§ 1. Scalenie zaległości rolników z tytułu podatku gruntowego, składki na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe (zwaney dalej składką „PZU”) oraz równoważnika pieniężnego w zamian nie wykonanych dostaw obowiązkowych (zwanego dalej równoważnikiem) następuje po uprzednim dokonaniu analizy stanu tych zaległości u poszczególnych dłużników oraz podjęciu przez prezydium powiatowej rady narodowej uchwały o ściąganiu tych zaległości.

§ 2. 1. Podlegające scaleniu zaległości określone w § 1 wpisuje się do księgi należności scalonych zarówno wtedy, gdy dłużnik zalega we wszystkich wymienionych w tym paragrafie rodzajach należności, jak i wtedy, gdy zalega tylko w dwóch lub w jednym rodzaju należności.

2. Księgę należności scalonych prowadzi się w formie kartoteki na kartach kontowych wzór Min. Fin. nr 189. Scalenie polega na odpisaniu zaległości z księgowości podatkowej, z księgowości Państwowego Zakładu Ubezpieczeń i z księgowości równoważnika, przypisaniu ich w kartotece należności scalonych prowadzonej przez organ finansowy i podsumowaniu. Dodatku za zwłokę do kartoteki należności scalonych nie przypisuje się.

§ 3. 1. Dokonując odpisu prezydium gromadzkich rad narodowych i powiatowe inspektoraty PZU sporządzą jednocześnie w dwóch egzemplarzach wykazy zaległości podlegających scaleniu i oba egzemplarze wykazów prześlą do organów finansowych. Wykazy powinny być sporządzone w układzie według wsi. Wzór wykazu jest podany w załączniku nr 1 do niniejszego zarządzenia.

2. Organ finansowy zakłada kartotekę należności scalonych, wpisując do niej najpierw odpisane z księgowości podatkowej zaległości w podatku gruntowym. Następnie organ finansowy wpisuje zaległości w składce PZU i w równoważniku, notując jednocześnie w wykazach tych zaległości numer konta dłużnika w kartotece należności scalonych. Jeżeli dłużnik zalega w dwóch lub trzech należnościach, odpowiednie pozycje po wpisaniu ich do karty kontowej w kartotece należności scalonych podsumowuje się.

3. Drugie egzemplarze wykazów zaległości z tytułu składki PZU i z tytułu równoważnika organ finansowy zwraca właściwym wierzycielom w celu odnotowania w ich księgowości numerów kont kartoteki należności scalonych. Jednocześnie organ finansowy wysyła do dłużników zawiadomienia o scaleniu według wzoru, podanego w załączniku nr 2 do niniejszego zarządzenia. Zawiadomienie to sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których pierwszy wysyła się do dłużnika za potwierdzeniem odbioru, a drugi pozostaje w organie finansowym. Drugie egzemplarze zawiadomień po dołączeniu do nich potwierdzeń odbioru przechowuje się według gromad i wsi w układzie alfabetycznym nazwisk dłużników. Po wystawieniu na należność scaloną tytułu wykonawczego dołącza się do tego tytułu potwierdzenie odbioru zawiadomienia.

§ 4. 1. Przy prowadzeniu kartoteki należności scalonych stosuje się odpowiednio przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 10 stycznia 1955 r. w sprawie zasad organizacji i prowadzenia rachunkowości podatków wiejskich (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 1, poz. 1).

2. W razie dokonania przez dłużnika wpłaty na należność scaloną nie na konto organu finansowego, lecz na konto PZU albo prezydium gromadzkiej rady narodowej, właściwy inspektorat PZU lub prezydium gromadzkiej rady narodowej obowiązane jest taką wpłatę odprowadzić niezwłocznie do

